

## Scénář k rozhlasové reportáži – Kateřina Willigová

**Kateřina Willigová je signatářkou Charty 77 a dcerou Kamily Moučkové, známé televizní hlasatelky. Narodila se v roce 1948 v Jihlavě. Ráda dodnes vzpomíná na svoje dětství a školní léta.**

*„Já jsem měla ráda základní školu. Byli jsme jediná třída, která měla 42 dětí a zdá se teďka dodatečně, že jsme byli výjimečná třída. Do teďka se scházíme, protože jsme byli dobrá parta. I učitelé na nás hodně vzpomínají. Každý rok se scházíme po těchto letech.“*

**Dětství Kateřiny poznamenala práce její maminky. Známa televizní hlasatelka vysílala i v průběhu okupace v roce 1968.**

*„Na jednu stranu to bylo fajn, ale na druhou to bylo nepříjemný protože opravdu jako tenkrát byla jedna televize, že je jeden program a byly dva hlasatelé zpráv, a to byli Richard Honzovič a máma. A každé večer lezli těm lidem do bytu, takže to snad byli nejznámější lidi v této zemi.“*

**V 60. letech byla Kateřina v Londýně, kde poznala i svého manžela. V roce 1970 se vrátili do Čech, aby nebyli považováni za emigranty. Od té doby se ale potýkali s problémy.**

**Manžel Kateřiny jako jeden z prvních podepsal Chartu 77. V druhém kole ji podepsala i ona. Nemohli tak sehnat práci. Její manžel nakonec mohl aspoň mýt výlohy. S dalšími signatáři si ale vytvořili velmi úzký vztah a často se proto scházeli i u nich doma.**

*„Často jsme se scházeli u Dienstbierů. Lidi se u nás scházeli skoro denně, protože my jsme bydleli na Janáčkově nábřeží, takže vlastně v centru. A z nějakého důvodu já jsem furt vařila, protože u nás byli skoro denně a furt se to tam probíralo horemdolem.“*

**V 80 letech manžel vážně onemocněl. Přesto ho lékaři v roce 1983 propustili na Vánoce domů. STB ale rodinu za její protirežimní aktivity nenechala v klidu ani o svátcích.**

*„Můj muž byl hodně nemocný v roce 83. A oni ho pustili z nemocnice na Vánoce domu. A byli jsme doma a holčičky mu pomáhaly se obléct když sám nemohl k večeri vánoční a u dveří zazvonil zvonek. Tak naštěstí jsem šla otevřít já a tam byli ti dva zřízenci s rakví, že si jdou pro pana Frodo. Já jsem oněměla a pak jsem je vyhnala. Běžela jsem za nimi, a to byli normální zřízenci hohřební služby, kterou poslali policajti jako takovou hříčku k Vánocům.“*

**Po manželově smrti Kateřinu vyhostili ze země. Azyl v Anglii pro ni ani její děti nebyl jednoduchý. Dcery ze začátku vůbec nemluvily anglicky.**

*“Moje dcery jsou v Anglii, mají už děti. Já jsem se snažila, aby se maximálně asimilovaly protože nikdo netušil, že se stane co se stane, a proto když už tady jsou tak ať se stanou Angličankami. A to se mi taky povedlo, protože to jsou Angličanky až to bolí a mluví hrozně legračně česky.”*

**Štěstí prožívala Kateřina v mnoha různých okamžicích. Jedním z nich byla i Sametová revoluce a její návrat s dětmi do Čech. Původně přítom do Prahy odjela jen na dva dny.**

*“Druhý den se ale úplně spontánně udělala taková schůzka v jedné restauraci a tam byli skoro všichni moji kamarádi, protože když jsem odjížděla tak byli ve vězení, a teďka přišli jako Jirka Dientsbier, to už byl ministr zahraničí, pan Václav nemohl Havel, ten se neurval, ale byli tam Luboš Dobrovký.. Prostě všichni moji takovýti kamarádi s kterými jsem se ani nemohla rozloučit, tak najednou přišli a bylo to... To bylo báječný.”*

**Kateřina Willigová v současnosti žije hezký život na kokořínsku. Dnešní generaci vzkazuje, aby byla zvědavá.**